

Fæstningsmændene og acceptere de Forslag, der stilles fra den Side. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem fra Ringkøbing som god dansk Mand kan indtage dette Standpunkt. Det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Ringkøbing, naar denne Sag nu skal afgøres i Udvalget, maa sige til sig selv: Til venstre for mig staa 150,000 Vælgere, som kræve enten Afrusting eller betydelig Indskrænkning i de militære Udgifter; til højre for mig staa kun 120,000 Vælgere, som kræve København befæstet til Lands og til Vands, og som kræve nye, store militære Byrder lagte paa Folket. Jeg vil nok se, om det ærede Medlem fra Ringkøbing har Mod til fuldstændig at trodse de 150,000 Stemmer, som staa til venstre for ham, og blindt underkaste sig Villien fra den anden Side. Det ærede Medlem fra Ringkøbing har jo hævded, at vi skulle have et forsvarligt Forsvar; det er meget rigtigt; men det ærede Medlem fra Ringkøbing har ogsaa, ikke een, men flere Gange, hævded, at vi skulle have et Forsvar, som Folket havde Tillid til. Men det er dog noget, der siger sig selv, at et Forsvar, der kun bæres frem af 120,000 Vælgere til højre, kan aldrig blive et Forsvar, som det danske Folk faar Tiltro til og Tillid til. Jeg mener, at det ærede Medlem fra Ringkøbing i sin Afgørelse ikke kan se bort fra dette, at der er to store Strømninger her i Landet, og det ærede Medlem fra Ringkøbing kan heller ikke se bort fra, at vi i Virkeligheden ved den nuværende Regerings ukloge Ledelse ere komne ind i det rene Anarki netop paa dette Omraade.

Vi staa jo i Øjeblikket saaledes, at alle Parter have brudt Staven over den høje Regerings Forslag; det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) stempler Højres Forslag som umuligt og urimeligt, og fra Højres Side siger man, at det Forslag, som det ærede Medlem fra Ringkøbing møder med, ogsaa er urimeligt og umuligt. Som De se, blive jo samtlige Forslag fra disse tre Partiers Side stempede som urimelige og umulige. Men er der nu nogen sund Mening i at tænke, at naar man nu nedsætter et Udvalg og møder med disse 3 Forslag, disse „umulige og urimelige“ Forslag, at der saa ud af disse skulde kunne laves et virkelig godt

Forslag, der vilde være i Stand til at betrygge Danmark? Der er ikke den ringeste Sandsynlighed derfor. Jeg vil endogsaa sige, at for saa vidt der skulde komme noget ud af en Forhandling i Udvalget, kunde man i og for sig lige saa godt spille Plat og Krone om, hvilket af de 3 Forslag der skulde vedtages af Udvalget. Det vilde i og for sig være en lige saa klog Fremgangsmaade. Jeg mener, det i Øjeblikket vil være ganske umuligt at skabe nogen positiv Forsvarsordning, hvortil det danske Folk har Tillid, og hvortil det ser hen med Tryghed. Det ærede Medlem fra Ringkøbing kan, synes jeg, ikke komme udenom det, og hvis han søger at komme udenom det ved at gaa med til Forslagene fra konservativ Side, bliver det ogsaa ham, der kommer til at bære Ansvaret i den Tid, som kommer; saa bliver det ogsaa ham, der kommer til at tage Ansvaret for, at vi her i Landet vedblivende gennem mange Aar skulde lide under den samme store, uforvarselige Kamp om Militærvæsenet. Thi det maa man dog være fuldstændig paa det rene med, at Kampen mod Militarisme og Militærvæsen hører ikke op, fordi Højre faar sin Villie eller Regeringen faar sin Villie. Den vil fortsættes Dagen efter med forstærket Kraft fra de antimilitaristiske Sider her i Landet; thi der vil ikke være den ringeste Tro eller Tillid til den skabte Forsvarsordning.

Til Slutning vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (V. H. O. Madsen). Det ærede Medlem optraadte i Gaar overfor det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) paa en Maade, som tydelig tilkendegav, at det ærede Medlem er Officer og har indtaget en meget høj Officersrang. Jeg antager nærmest, at vi altid kunne vente, at Officerer, naar de tale i denne Sal, ville tale paa den Maade, som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds talte i Gaar. Jeg forstod det saa godt, for det ærede Medlem blev jo i adskillige Aar forkælet her i Landet. Han blev Krigsminister i det første Venstreministerium, og det var jo i en for ham meget heldig Tid, at han blev Krigsminister. Thi den Mishandling af Soldater, der fandt Sted i den Bahnsøn'ske Tid i Retning af Misbrug af